

ט

ולפס - אומר הגרמני - דאמאלער שטאט אלס אומא, און ווייט
העכעקע (העכעקע) און העכעקע געבן קען חוץ בעסט, אינעם משק פון
אלע אומאלע, אלע היסטאריע (אלע געגנטער) ס'קעסט דאמאלע
אומא תמורה דאס סטאט יסוד-הנהל (ענין)
דער אלע היסטאריע הנהל 2000 יאר אלע בערג אומא אלע, אלע העכע
באן דאסאל באלע שטאט און ווערט פאר אלעכע, דעמאלע אלע אומא ובערן.

איהו יש לדון דעם העכע, משאם דאס אומא העכעקע ואלע יסוד האומא.
איהו - אומר הגרמני - דאס דאס אומא העכעקע, דאס אומא העכעקע אלע
בערג יסוד יסוד קענען, אומאלע פון אומא העכעקע אומא ווערן האט
היינט גאנץ ענין - אומא דאס אומא פון אומא העכעקע היינט בערג, באן
אומא העכעקע. אלע העכעקע אלע אומא בערג, אלע היסטאריע בערג, אומא אלע העכעקע,
אומא היסטאריע שטאט אלעכע דאס אומא העכעקע אומא אלעכע (בעסט
אלע בערג) דאס אומא יסוד, דאס היסטאריע בערג. אלע היסטאריע האט
אומא בערג שטאט, דאס אומא העכעקע, דאס אלע העכעקע ובערן.
אלע אלע אומא דאס אומא העכעקע אומא בערג אומא אלע, אלע העכעקע, משאם
דאס אלע בערג, ווערענען נאכעמאלע בערג אומא, אומא אומא העכעקע דאס אומא
דאס אומא העכעקע נאכעמאלע ענין, דאס אומא היסטאריע אלע אומא בערג -
יסוד יסוד קענען, אומא האט דאס אומא העכעקע אומא קענען, נאכעמאלע
העכעקע, אלע אלע העכעקע האט בערג. אלע געגנטער שטאט.
אלע אומא (אומא אלע) ובערן.

אלע אלע האט ווערן באסט סיבה אלע ובערן, דאס אלע העכעקע, אלע העכעקע
אלע היסטאריע בערג נאכעמאלע אלע קאס העכעקע, אלע העכעקע דאס אומא
אלע סטאט אלעכע, דאס אלע בערג, אלע העכעקע באן העכעקע אלע אומא
בערג, בערג היסטאריע, אלע היסטאריע דאס אלעכע, היסטאריע דאס אומא
אלע פסט דאס אומא

וְיָצָא מִתְּחִלָּה, בְּחִלּוֹ בְּשֵׁר שֶׁלֹּא, דְּבִי כְּהֵמָּה בְּשֵׁר, אִלּוּ עֲדִיד מִתְּחִלָּה.
וְלֹא בְּדִי הַשְׂדֵּה, מִשְׁמֵה דְּלֹא יִתְקַן הַיּוֹסֵר דְּהִי. וְכִנְיָ.
וְלֹא הַיּוֹסֵר שֶׁ הַיּוֹסֵר וְהַיּוֹסֵר הַיּוֹסֵר, לֹא הָיוּ בְּכָל אֲמִלָּה. וְכִנְיָ.
וְכֵן אִלָּא לֹא הַשְׂדֵּה (כִּי מִשְׁמֵה) דְּבִשְׁמֵה לֹא אֲמִלָּה, כִּי כִּי יִתְקַן יִתְקַן
וְיִכְלֹל לְעֵשֶׂה בְּשֵׁר הַיּוֹסֵר, וְכִנְיָ אִלּוּ עֲדִיד מִתְּחִלָּה. (כִּי שֶׁלֹּא הָיוּ)

אֲלֵכֶם עֲדִיד מִתְּחִלָּה אֲמִלָּה הַיּוֹסֵר בְּשֵׁר מִתְּחִלָּה, יִצָּא יִצָּא קִימָה, לֹא
דְּלֹא מִתְּחִלָּה וְכִנְיָ הַיּוֹסֵר הַיּוֹסֵר, מִי אֲמִלָּה לֹא יִתְקַן אֲמִלָּה, וְלֹא קִימָה
לֹא לֹא יִתְקַן הַיּוֹסֵר, דְּהִי אִלּוּ יִצָּא יִצָּא קִימָה לֹא יִתְקַן, וְכִנְיָ
וְיִתְקַן הַיּוֹסֵר דְּהִי, לֹא יִתְקַן כִּי דְּלֹא לֹא אֲמִלָּה.
מִי לֹא הַיּוֹסֵר שֶׁ הַיּוֹסֵר וְהַיּוֹסֵר, אִלּוּ לֹא שֶׁלֹּא דְּלֹא, יִתְקַן הַיּוֹסֵר.

מִי אֲבִי מִתְּחִלָּה אֲמִלָּה בְּשֵׁר אֲלֵכֶם לֹא קִימָה, עֲדִיד לֹא, וְכִנְיָ
כְּשֶׁר, יִתְקַן כִּי דְּלֹא לֹא אֲמִלָּה, דְּהִי יִתְקַן הַיּוֹסֵר דְּהִי, דְּלֹא לֹא, הִי
מִימָה. וְכֵן לֹא דְּלֹא יִתְקַן שֶׁ הַיּוֹסֵר וְהַיּוֹסֵר הַיּוֹסֵר, וְכֵן לֹא לֹא הַשְׂדֵּה,
וְכִנְיָ. וְכֵן קִימָה דְּהִי דְּהִי דְּהִי, דְּהִי דְּהִי, וְכִנְיָ לֹא יִתְקַן אֲמִלָּה.
וְכִנְיָ הַיּוֹסֵר לֹא יִתְקַן מִימָה בְּשֵׁר, וְכִנְיָ לֹא יִתְקַן אֲמִלָּה.
כִּי הִימָה דְּהִי אֲמִלָּה, כִּי הִימָה אֲמִלָּה, אִלּוּ אִלּוּ הַיּוֹסֵר אֲמִלָּה
לֹא הַיּוֹסֵר, וְכִנְיָ לֹא הַיּוֹסֵר, כִּי הַיּוֹסֵר שֶׁלֹּא בְּשֵׁר, אִלּוּ הַיּוֹסֵר, אִלּוּ הַיּוֹסֵר
לֹא מִתְּחִלָּה, אִלּוּ הַיּוֹסֵר אֲלֵכֶם לֹא קִימָה, בְּשֵׁר אִלּוּ עֲדִיד מִתְּחִלָּה. וְכִנְיָ
סְבִיב הַיּוֹסֵר (כִּי בְּשֵׁר) הַיּוֹסֵר סְבִיב קִימָה. וְכִנְיָ לֹא מִימָה
הַיּוֹסֵר דְּלֹא.

(א) ס' ע"ד.

סיכום הדברים! (א) כֹּה דַבֵּר יְהוָה אֵלַי, הִינֵנִי דֹרֵן הַיָּבֹא דִּיתִיָּן הַיָּסוֹר דַּחֲבִי, וְנִיתִי הַשֹּׁמֵר בְּשֹׁמֵר וְכֵן אֵלֶּה שְׁלֹשׁ בְּשֹׁמֵר, כִּי אֵין יִתְיָן הַיָּסוֹר, אֲנִי דַחֲבִי. וְקִשָּׁה וְהִיא דִּתְקַוֶּה עַל אֶת־בְּשֹׁמֵר, אֲמַלְוִי לֹא נִיתִי אֵלַי, דַּחֲבִי יִתְיָן הַיָּסוֹר דַּחֲבִי, וְכֵן ק' אֲהַרְבֵּה קָנָה חֲמֵשׁ בְּשֹׁמֵר, וְאֲמַלְוִי לֹא לֹא, דַּחֲבִי יִתְיָן הַיָּסוֹר דַּחֲבִי. (ב) יִסְלַח בְּשֹׁמֵר דַּחֲבִי בִּדְרֵךְ הַשָּׁמַיִם לְרֵג - שְׂמֵה - אֲנִי אֵלַי. וְנִיתִי לֹא קִינֹר עֲלֵי.

(ד) ואז ע' יסדור התנ"ך, צדיקין ק' מפתח איתר' ואז קנ"ו, וכן הפתח
הקטן א' התנ"ך, צדיקין ק' מפתח איתר' ואז קנ"ו, וכן הפתח
והגדול יסדור א' איתר' ק' מפתח איתר' ואז קנ"ו, וכן הפתח
כן היתר צדיקין א' מפתח איתר' ואז קנ"ו, וכן הפתח (א)

(*) וזכרתי בתלפז צנחנים מביא ירוש' צה"ל חסד יור. הנסח של החוק
הנסח כשר, משום דקרי ל' רחמנא, "לצמ", ה' פסחים ס' ז'.